

Endnu et brag af en koncert i Seaside Jazz Club

Man kunne give koncerten titlen

Fra Django Reinhardt til Amati Schmitt eller

Fra Stephane Grappelli til Dorado Schmitt

men det ville nu ikke være helt rigtigt, for Dorado er også virtuos på guitaren ligesom sønnen.

Med en stuvende fuld koncertsal var forventningerne store til aftenens koncert med orkestret "Dorado Schmitt Quintette du Hot Club de Danois". Det er dog fantastisk, at klubbens formand var i stand til endnu engang at få dette verdensorkester til Frederikssund og give tilhørende en oplevelse langt ud over det sædvanlige. Men forventninger blev indfriet til fulde.

Her fik vi aktuel, medrivende og tidløs musik selv om denne genre af swingmusikken oprindeligt blev spillet af Django Reinhardts orkestre fra slutningen af 1930-erne og de næste 20 år.

Dorado Schmitt har på bedste vis forstået at gøre denne musik tidløs uden at gå på kompromis med den oprindelige swingmusiks sjæl og ide'.

Koncerten begyndte med nogle numre fremført af Amati, der blev akkompagneret af rytmeguitaristen Francko Mehrstein og bassisten Xavier Nikq. Amatis solospil var så legende let og virtuost, at alle i salen var fulde af beundring, hvilket kunne høres på de mange klapsalver. Hans spil veksler mellem det overvældende virtuose i de hurtige numre til det lyriske med stor indføling i de langsomme numre. De to rytmefolk skabte en swingende ramme for ham uanset tempoet. Det var ren vellyd, der kom ud af instrumenterne, og vi tilhørere var fulde af begejstring.

Andet sæt var med Dorado i front både på violin og på guitar. Her hørte vi dels enkelte traditionelle swingnumre dels flere af Dorados egne kompositioner. Det var spændende for os tilhørere at sammenligne far og søns spillestil. Selvom de begge er virtuoser på deres instrumenter, er der stor forskel på deres måde at behandle guitaren. Dette at samme instrument er i stand til at udtrykke jazzmusikernes forskelle i spillestil og personlighed gjorde koncerten endnu mere spændende at overvære for os tilhørere.

I tredje sæt spillede den danske guitarist Esben Strandvig med i rytmegruppen, hvilken gav orkestret endnu mere fylde og vellyd.

Her brillerede Dorado især på guitar i flere spændende numre indtil nogle tilskuere opfordrede ham til at tage violinen frem igen. Dette resulterede i endnu nogle sublime numre.

Efter et flot ekstranummer spillet solo af Amati tog vi afsked med dette fremragende orkester under bragende klapsalver.

Tak for endnu en fed oplevelse.